

Mângâiere

pentru

cei întristați

Clipa cea mai tristă a existenței, este fără îndoială aceea, când trebuie să asistăm la înmormântarea unei persoane care ne era dragă.

În aceste împrejurări ne gândim cu totul natural la cuvintele lui Iov (14:1,2): „Omul născut din femeie, are viața scurtă și plină de necazuri. Se naște și e tăiat ca o floare; fuge și piere ca o umbră.”

Când acesta este un tată de familie care a decedat, durerea văduvei este adesea mărită, prin tot ceea ce se petrece la înmormântare.

Nu rareori se întâmplă, ca să-i rămână foarte puțin, pentru ea și pentru copiii ei, după ce a achitat cheltuielile ocazionate cu ceremonia.

Se întâmplă deasemenea adeseori că în loc să fie ușurați prin cuvântarea funebră, tristețea părinților, în doliu, nu devine decât mai cumplită.

Dacă, spre exemplu, defunctul nu aparținea niciunei confesiuni recunoscute, se poate aștepta să se pronunțe, asupra lui, o sentință, concepută cam în acești termeni: „Acest om fiind mort în afară de biserică, sufletul său a fost trimis în flăcările chinului vicinic.”

O astfel de afirmațiune este foarte falsă, și nu are alt rezultat, decât să disperseze familia încercată și să defaime în mod rușinos, numele Celui Atotputernic.

Biblia ne învață, că o înmormântare trebuie să se facă de manieră a fi o mângâiere pentru cei ce rămân. Dar numai adevărul divin este acela care poate să aducă ușurare celor întristați.

Dacă a decedat un copil, preotul zice atunci că el nu este în realitate mort, ci că Dumnezeu, dorind a-l lua în cer, el a fost primit printre îngeri.

Această aserțiune este la fel de falsă, și deși făcută cu intenția de a calma durerea mamei, ea are totuși un efect invers.

Câte femei, întradevăr, nu trag această concluzie: Pentru ce a voit Dumnezeu să aibă pe copilul meu în cer? Pentru ce îmi cauzează El așa o durere adâncă, numai pentru a-și procura o plăcere? Dacă a muri este un bine pentru copil, pentru ce nu mor toți?...

Niciun om, în fond, nu are dreptul de a cere onorarii pentru a prezida o înmormântare. Acesta este un privilegiu însemnat, de a putea vorbi despre prețioasele promisiuni ale lui Dumnezeu, acelor care trăiesc ceasuri de tristețe și de a-i mângâia, spre gloria Celui Prea Înalt.

Este necesar ca cel ce slujește în această împrejurare să fie un om al bisericii? – Nicidecum.

Orice creștin adevărat poate îndeplini acest serviciu și este pentru el o bucurie de a se folosi de această ocazie, pentru a expune adevărul biblic și de a demonstra celor adunați, pentru care motiv ei nu trebuie să se lase pradă durerii, ca unii care sunt fără speranță.

Se cuvine a lăuda sau a preaslăvi pe defunct, pentru virtuțile care i se atribuiă sau pe care le posedă realmente? – Nu, căci laudele sunt inutile. Morții nu știu nimic, scrie Biblia.

Ceea ce este indicat la o înmormântare, este, după cum s-a zis, a ridica curajul inimilor abătute, explicând pentru ce a intervenit moartea, unde este mortul și ce fel de speranță pentru viața viitoare este pentru el.

Aceste învățături se găsesc numai în cuvântul lui Dumnezeu.

PENTRU CE MOR OAMENII? Pentru că Adam de la care descinde toată rasa noastră, a violat legea Creatorului și a fost în mod just, condamnat la moarte, răspund Scripturile.

Copiii săi se nascură după ce sentința îl lovise; ei au fost, prin urmare, concepuți în nelegiuire și au venit pe lume în păcat, Romani 5:12 exprimă același cuget: "De aceea, după cum printr-un singur om a intrat păcatul în lume și prin păcat moartea și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, din pricină că toți au păcătuit..."

TRAIESTE MORTUL UNDEVA ÎN MOD CONSTIENT ?

– Citim în cartea Ecclesiastului, capitolul 9, verstele 5 și 10: "Cei vii, într-adevăr măcar știu că vor muri; dar cei morți nu știu nimic și nu mai au nici o răsplată, fiindcă până și pomenirea li se uită. Tot ce găsește mâna ta să faci, fă cu toată puterea ta! Căci în locuința morților, în care mergi, nu mai este nici lucrare, nici chibzuială, nici știință (sau cunoștință), nici înțelepciune!".

Aceste cuvinte privesc pe toți morții, chiar și pe aceia care în timpul vieții lor erau creaturi rele. Ele arată imposibilitatea, pentru acela care a descins în mormânt, de a avea cunoștință despre starea sa și, în consecință, imposibilitatea de a dovedi un chin oarecare.

Pentru a reveni la copii, mai adăugăm, că nici unul nu a mers în cer; dovada este prezentată de către Iermia 31:15-17: "Așa vorbește Iehova: Un țipăt se aude la Rama, plângeri și lacrimi amare; Rahela îți plânge copiii; și nu vrea să se mângâie pentru copiii ei căci nu mai sunt! Așa vorbește Iehova: Oprește-ți

lacrimile din ochi; căci truda îți va fi răsplătită, zice Iehova; ei se vor întoarce iarăși din țara vrăjmașului. Este nădejde pentru urmașii tăi, zice Iehova; copiii tăi se vor întoarce în ținutul lor!”

EXISTA PENTRU MORȚI O SPERANȚĂ DE REÎNTOARCERE LA VIAȚĂ? Negreșit, pentru că Dumnezeu a făcut promisiunea de a răscumpăra din moarte creatura umană. Jertfa sângelui lui Isus Christos garantează învierea. Apostolul Pavel sublinia, în a doua sa epistolă către Corinteni (1:3 și 4), privilegiul pe care-l au creștinii, de a îmbărbăta pe aceia care sunt în suferință: ”Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Christos, Părintele îndurărilor și Dumnezeul oricărei mângâieri, care ne mângâie în toate necazurile noastre, pentru ca prin mângâierea cu care noi înșine suntem mângâiați de Dumnezeu, să putem mângâia pe cei ce se află în vreun necaz!”

Fraților săi în Christos, el le scrie în însăși această ordine de idei (1 Tesaloniceni 4:13,14 și 18): ”Nu voim fraților, să fiți în necunoștință despre cei ce au adormit, ca să nu vă întristați ca ceilalți, care n-au nădejde. Căci dacă credem că Isus a murit și a înviat, credem și că Dumnezeu va aduce înapoi, împreună cu Isus, pe cei ce au adormit în El. Mângâiați-vă dar unii pe alții cu aceste cuvinte.”

O înmormântare este o ocazie potrivită, pentru a aminti că învierea este speranța celor morți. A învia, adică a fi readus la viață.

Dar Dumnezeu trimise pe pământ pe Fiul Său prea iubit, care muri în locul păcătosului, câștigând astfel dreptul său la viață, pentru a-i permite să trăiască din nou. Evrei 2:9 ne spune că, prin grația lui Dumnezeu, Isus Christos a suferit moartea pentru toți;

La în 1 Timotei 2:5 și 6, citim: „Căci este un singur Dumnezeu, și este un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni: Omul Isus Christos, care S-a dat pe Sine însuși, ca preț de răscumpărare pentru toți: faptul acesta trebuia adevărat la vremea cuvenită.”

Moartea și învierea lui Isus Christos, sunt o garanție a
 posibilității învierii oferită tuturor. Iată pentru ce găsim în 1
 Corinteni cap.15 vers.21 și 22 această concluzie: „Căci dacă
 moartea a venit prin om, tot prin om a venit și învierea morților. și
 după cum toți mor
 în Adam, tot așa, toți vor învia în Christos. »

La Ioan 5 :28,29 Isus spune ”Nu vă mirați de lucrul acesta;
 pentru că vine ceasul când toți cei din morminte vor auzi glasul
 Lui și vor ieși afară din ele. Cei ce au făcut binele, vor învia pentru
 viață; iar cei ce au făcut răul, vor învia pentru judecată.” Faptele
 Apostolilor 24:15 ne furnizează dovada întăritoare în acești
 termeni: "Va fi o înviere a celor drepti și a celor nedrepti."

Aceste dovezi Scripturale, certifică că nici un necredincios
 n-a fost trimis, la moartea sa, în chinul vecinic, și că nici un copil
 n-a mers în cer. Și unii și alții se născură păcătoși, ca urmare a
 eredității, în consecință nedrepti în ochii lui Dumnezeu.

Speranța lor este să fie readuși din mormânt, împreună cu toți
 ceilalți morți, pentru a putea fi puși la probă și apoi judecați de
 către Marele Judecător, Christos.

Cuvântul "IAD", care apare în anumite traduceri biblice,
 înseamnă simplu: groapă, mormânt, cimitir, locuința morților sau
 starea morții; și din această stare, morții vor fi înviați. Văduva
 scaldată în lacrimi, ar trage o adevărată mângâiere din această
 cunoștință, deoarece acesta este adevărul și în aceasta va găsi
 speranță pentru acela pe care l-a pierdut.

Isus era prietenul lui Lazăr și a celor două surori ale sale.
 Lazăr căzând bolnav, Marta și Maria trimiseră să caute pe Isus.
 Când sosi Domnul, Lazăr era mort de patru zile.

Dacă Lazăr ar fi fost în cer, Isus le-ar fi arătat aceasta,
 deoarece El spunea întotdeauna adevărul; și dacă, din contră el s-
 ar fi găsit într-un loc de chin sau în purgator, Învățătorul le-ar fi
 făcut cunoscut deasemenea și aceasta.

După cum ne arată darea de seamă din Ioan cap.11, Lazăr fusese pus, după obicei, într-un mormânt, care era o peșteră, la intrarea căreia era așezată o piatră mare.

Isus porunci să se ridice piatra de la intrarea peșterii. După aceea a ridicat ochii în sus și a zis: "Tată îți mulțumesc că M-ai ascultat... După ce a zis aceste vorbe a strigat cu glas tare: Lazăre, vino afară ! și mortul a ieșit cu mâinile și cu picioarele legate cu fâșii de pânză și cu fața înfășurată cu un ștergar. Isus le-a zis: Deslegați-l și lăsați-l să meargă".

Cu această împrejurare, Isus mărturisi că Iehova Dumnezeu Îi conferise puterea de a deștepta morții. El a zis: "Eu sunt învierea și viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi".

Reîntoarcerea celor morți la viață și învățarea adevărului de către oameni sunt mijloacele alese de Creatorul Iehova, pentru a-i împăca cu Sine.

Iehova Dumnezeu dă oamenilor motive întemeiate prin care pot spera la o înviere a morților. Cine ar putea spune că este imposibil ?

ISAIA 26 :19 = „ ... Să învie dar morții Tăi! ... Treziți-vă și săriți de bucurie, ceice locuiți în țărână! Căci roua Ta este o rouă dătătoare de viață și pământul va scoate iarăși afară pe cei morți...”